

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 622

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 noiembrie 2000

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Hotărârea nr. 40 din 7 noiembrie 2000 privind contesta- rea înregistrării candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României.....	1-4	1.090. —	Hotărâre pentru aprobarea Criteriilor de măsurare, clasificare și marcarea a lemnului în stare brută	6-8
Hotărârea nr. 44 din 7 noiembrie 2000 privind contesta- rea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României	5-6			

HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 40

din 7 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Mariana Trofimescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

României la alegerile din 26 noiembrie 2000 și formează
obiectul Dosarului nr. 346D/2000.

De asemenea, la data de 3 noiembrie 2000 Biroul
Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vede-
rea soluționării, Contestația înregistrată la nr. 320 din
2 noiembrie 2000, formulată de doamna Veronica Gîndac
și care formează obiectul Dosarului nr. 362D/2000.

Tot astfel, la data de 5 noiembrie 2000 Biroul Electoral
Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea
soluționării, și Contestația înregistrată la nr. 330 din
3 noiembrie 2000, formulată de domnul Ilie Mircea Rai și
care formează obiectul Dosarului nr. 372D/2000.

În sfârșit, la data de 6 noiembrie 2000 Biroul Electoral
Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea
soluționării, Contestația înregistrată la nr. 367 din 5 noiem-
brie 2000, formulată de domnul Adrian-Alexandru Niculescu
și care formează obiectul Dosarului nr. 382D/2000.

La data de 31 octombrie 2000 Biroul Electoral Central a
înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării,
Contestația înregistrată la nr. 255 din 31 octombrie 2000,
formulată de doamna Veronica Nanu. Contestația privește
înregistrarea candidaturilor domnilor Lucian Orășel și Paul-
Philippe Hohenzollern pentru funcția de Președinte al

Contestațiile formulate în dosarele nr. 362D/2000, nr. 372D/2000 și nr. 382D/2000 privesc exclusiv înregistrarea candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În cuprinsul contestației ce formează obiectul Dosarului nr. 346D/2000 se susține, în esență, că cei doi candidați (domnii Lucian Orășel și Paul-Philippe Hohenzollern) beneficiază de statutul dublei cetățenii (și anume de cetățeniile română și americană și, respectiv, de cetățeniile română și britanică) și că, în consecință, Biroul Electoral Central nu trebuia să înregistreze candidatura acestora pentru funcția de Președinte al României.

Prin contestația formulată de doamna Veronica Gîndac, contestație care formează obiectul Dosarului nr. 362D/2000, se susține că domnul Lucian Orășel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 35, coroborat cu art. 16 alin. (3) din Constituție, pentru a putea candida la funcția de Președinte al României. În motivarea acestei susțineri se arată că la data de 25 octombrie 2000, când s-a prezentat la Biroul Electoral Central pentru depunerea candidaturii, domnul Lucian Orășel nu deținea cetățenia română și nu a fost înscris pe lista candidaților, pentru ca la data de 26 octombrie 2000 să se prezinte din nou la sediul Biroului Electoral Central „cu cetățenia redobândită”. Se menționează că domnul Lucian Orășel nu a făcut dovada existenței unei hotărâri a Guvernului, care să fi fost publicată în Monitorul Oficial al României și să ateste că și-a redobândit cetățenia română, așa cum prevăd dispozițiile Legii nr. 21/1991 privind cetățenia română. Se mai arată că dovada renunțării la cetățenia americană a fost făcută cu o adeverință emisă de Ambasada S.U.A. la București, adeverință care nu poate suplini declarația autentică de renunțare la cetățenia altei țări.

Prin contestația ce formează obiectul Dosarului nr. 372D/2000 se solicită respingerea candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României, susținându-se, în esență, că asupra acestuia planează bănuiala legitimă că ar fi agent al unor servicii secrete străine cu misiunea de a intoxica electoratul român cu informații care să îi deturneze pe alegători de la cauzele majore ce au contribuit la dezastrul economiei României.

În cuprinsul contestației care formează obiectul Dosarului nr. 382D/2000 se solicită respingerea candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României, deoarece „din dosarul candidatului lipsește orice dovadă a renunțării la cetățenia americană, pe care candidatului, într-un interviu acordat ziarului «Cotidianul» din 21—22 octombrie 2000, a afirmat că a deținut-o”.

În temeiul art. 165 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a dispus, prin Încheierea din 2 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 346D/2000, disjungerea capătului de cerere referitor la candidatura domnului Lucian Orășel, precum și continuarea dezbaterilor referitoare la contestarea candidaturii acestuia în ședința din 3 noiembrie 2000. Totodată prin Hotărârea nr. 20 din 2 noiembrie 2000 a fost soluționată, separat, contestația referitoare la candidatura domnului Paul-Philippe Hohenzollern pentru funcția de Președinte al României.

Deoarece contestațiile ce formează obiectul dosarelor nr. 346D/2000 și nr. 362D/2000 au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Lucian Orășel la funcția de Președinte al României, iar între motivele

invocate există o strânsă legătură, Curtea, în ședința de dezbateri din 3 noiembrie 2000, pune în discuție din oficiu problema conexării celor două cauze.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea Constituțională, în temeiul prevederilor art. 164 din Codul de procedură civilă și ale art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea Dosarului nr. 362D/2000 la Dosarul nr. 346D/2000.

De asemenea, deoarece Dosarul nr. 382D/2000 are ca obiect contestarea înregistrării aceleiași candidaturi, în ședința din 6 noiembrie 2000 Curtea pune în discuție din oficiu problema conexării acestei cauze la Dosarul nr. 346D/2000. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare. Curtea Constituțională, în temeiul prevederilor art. 164 din Codul de procedură civilă și ale art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea Dosarului nr. 382D/2000 la Dosarul nr. 346D/2000.

În sfârșit, la data de 7 noiembrie 2000 Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării Dosarului nr. 372D/2000 la Dosarul nr. 346D/2000, conexare care este justificată de aceleași argumente ca și cele aplicabile în dosarele anterioare. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare. Curtea Constituțională, în temeiul prevederilor art. 164 din Codul de procedură civilă și ale art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea Dosarului nr. 372D/2000 la Dosarul nr. 346D/2000.

Dezbaterile pentru soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000, contestații care, ca urmare a conexărilor dispuse conform celor arătate mai sus, formează obiectul Dosarului nr. 346D/2000, au avut loc în ședința din 1 noiembrie 2000 și au continuat în ședințele din 3 noiembrie 2000 și 7 noiembrie 2000. Dezbaterile desfășurate în ședințele de judecată din 1 noiembrie 2000 și din 3 noiembrie 2000 au fost consemnate în încheierile întocmite pentru ședințele respective.

În perioada de la primirea contestațiilor și până la dezbaterile finale din data de 7 noiembrie 2000 Curtea Constituțională a solicitat documente și informații atât de la contestatori și candidat, cât și de la diferite autorități, pentru a stabili dacă domnul Lucian Orășel, la data depunerii candidaturii pentru alegerea în funcția de Președinte al României (25 octombrie 2000), a avut și o altă cetățenie în afară de cetățenia română.

Astfel, având în vedere că prin scrisoarea sa din 1 noiembrie 2000, transmisă prin telefax, domnul Lucian Orășel a declarat că „[...] eu am o singură cetățenie, cea română”, precum și că „Toate vizitele mele în străinătate și șederile mele în străinătate s-au bazat pe vize de ieșire din țară și vize acceptate de ședere în altă țară, pe perioadele respective”, Curtea i-a adresat invitația de a depune la dosarul cauzei o fotocopie de pe pașaportul românesc pe baza căruia a efectuat deplasările în străinătate și intrările în România. Candidatul Lucian Orășel nu a dat însă curs acestei solicitări. (Abia la 7 noiembrie 2000 candidatul a prezentat un pașaport românesc, dar care fusese emis cu numai o zi înainte.)

În aceste condiții, la data de 1 noiembrie 2000, prin adresa nr. 3.678 Curtea Constituțională a solicitat Consulatului Statelor Unite ale Americii la București informații cu privire la existența sau inexistența, la data de 25 octombrie 2000, a cetățeniei americane a domnului Lucian Orășel. Totodată, în temeiul art. 20 alin. 4 teza a doua din Regulamentul Curții, modificat, au fost solicitate Direcției generale de evidență informatizată a persoanei din cadrul Ministerului de Interne informații referitoare la cetățenia română și la domiciliul domnului Lucian Orășel,

în raport cu data de 25 octombrie 2000, precum și informații privind eventuala deținere de către candidat a altei cetățenii decât cea română. În temeiul aceluiași dispoziții regulamentare, precum și potrivit art. 5 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, prin Adresa nr. 346D/2000 din 1 noiembrie 2000, transmisă Inspectoratului general al poliției de frontieră din cadrul Ministerului de Interne, au fost solicitate date referitoare la pașaportul pe baza căruia domnul Lucian Orășel a intrat în România sau a ieșit din România după repatrierea sa. De asemenea, în conformitate cu art. 5 din Legea nr. 47/1992, republicată, prin Scrisoarea nr. 346D/2000 din 5 noiembrie 2000, adresată Ambasadei României la Washington, au fost solicitate informații privind reglementările din S.U.A. în materia documentelor de călătorie internațională pentru persoane care nu dețin cetățenia americană. Aceeași solicitare a fost adresată din nou, prin faxul nr. 346D/2000 din 5 noiembrie 2000, și Consulatului Statelor Unite ale Americii la București. Totodată prin adresa din 5 noiembrie 2000 s-a solicitat Inspectoratului general al poliției de frontieră din cadrul Ministerului de Interne să precizeze dacă autoritățile S.U.A. pot elibera pașaport „simplu” (propriu-zis) unui titular care nu are cetățenia americană și dacă titularul unui document de călătorie internațională eliberat de autoritățile S.U.A., care nu deține cetățenia americană, are nevoie de viza autorităților române pentru intrarea în România. La aceeași dată s-a solicitat Direcției relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe să comunice Curții Constituționale dacă în cursul anului 2000 domnului Lucian Orășel i s-a eliberat viză pentru intrarea în România de către consulatele române (în special, de consulatele deschise în S.U.A. și în Olanda). De asemenea, prin Adresa nr. 346D/2000 din 5 noiembrie 2000 s-a solicitat Direcției generale de evidență informatizată a persoanei din cadrul Ministerului de Interne punerea la dispoziția Curții Constituționale a dosarului privind repatrierea în anul 1994 a domnului Lucian Orășel.

În sfârșit, în scopul soluționării contestațiilor, domnului Lucian Orășel i s-a înmănat o scrisoare, redactată în limba engleză, prin care se atestă că pe rolul Curții Constituționale există o contestație împotriva candidaturii acestuia pentru funcția de Președinte al României, solicitându-se autorităților competente acordarea întregului sprijin domnului Lucian Orășel, în vederea obținerii de către acesta a oricărui element relevant pentru soluționarea cauzei.

În vederea deplinei asigurări a exercițiului dreptului la apărare, candidatului i s-au transmis copii de pe toate scrisorile adresate de Curte autorităților și instituțiilor arătate, precum și copii de pe răspunsurile primite la acestea. De asemenea, în temeiul art. 20 alin. 4 teza a doua din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, în redactarea modificată prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19/2000, domnului Lucian Orășel i s-a solicitat de mai multe ori să pună la dispoziție Curții Constituționale documente relevante din care să rezulte că la data depunerii candidaturii sale pentru funcția de Președinte al României nu mai deținea și cetățenia S.U.A.

CURTEA,

analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este compe-

tentă să soluționeze contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României.

Toate contestațiile conexe în prezenta cauză sunt motivate, în esență, în sensul că domnul Lucian Orășel nu îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 35 alin. (1), raportat la art. 16 alin. (3) din Constituție, deoarece, în afară de cetățenia română, are și cetățenia Statelor Unite ale Americii.

În plus, în contestația care formează obiectul Dosarului nr. 372D/2000 s-a mai susținut și că există bănuiala potrivit căreia candidatul ar fi agent al unor servicii secrete străine.

Curtea constată că acest din urmă motiv nu se încadrează în impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României și, prin urmare, nu poate constitui obiect al controlului exercitat de Curtea Constituțională.

Art. 35 alin. (1) și art. 16 alin. (3) din Constituție, invocate în motivarea contestațiilor, prevăd:

— Art. 35: „(1) *Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).*”;

— Art. 16 alin. (3): „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.*”

Curtea, examinând documentele aflate în dosarul primit de la Biroul Electoral Central, constată că domnul Lucian Orășel are cetățenia română și domiciliul în țară. Această situație s-a confirmat ulterior și prin copia de pe adeverința nr. 27.817 din 16 mai 1994, eliberată de Direcția generală de pașapoarte și a poliției de frontieră din cadrul Ministerului de Interne, document potrivit căruia domnul Lucian Orășel și-a redobândit cetățenia română în condițiile prevăzute la art. 36 din Legea nr. 21/1991 privind cetățenia română.

În schimb, din nici unul dintre aceste documente nu rezultă date concludente care să confirme sau să infirme susținerile contestațiilor cu privire la deținerea și a unei alte cetățenii. De aceea a fost necesară întreprinderea a numeroase demersuri pentru obținerea de informații și date pertinente, în condițiile în care candidatul, deși invitat de mai multe ori, nu a prezentat nici un fel de pașaport, iar Secția consulară a Ambasadei Statelor Unite ale Americii la București, la data de 2 noiembrie 2000, a răspuns la solicitarea Curții din 1 noiembrie 2000 că „Ambasada nu vă poate furniza informații privind cetățenia domnului Orășel”.

Contestațiile, celelalte acte ale dosarului, precum și documentele, informațiile și datele obținute ulterior au fost comunicate candidatului, dându-i-se posibilitatea să își formuleze apărările în cunoștință de cauză, iar dezbaterile cauzei a fost amânată de mai multe ori pentru a i se asigura exercițiul deplin al dreptului la apărare.

În legătură cu acest din urmă aspect, deși dispozițiile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României obligă Curtea Constituțională să soluționeze contestația în cel mult 48 de ore de la înregistrarea acesteia (adică, în speță, nu mai târziu de 2 noiembrie 2000, ora 14,00), Curtea a considerat că asupra menționatei reglementări legale prevalează, în lumina garantării, prin art. 24 din Constituție, a dreptului la apărare, imperativul asigurării pentru candidat a timpului necesar realizării oricărui demersuri care să permită înlăturarea dovezilor nefavorabile existente la dosar. Așa fiind, Curtea a dispus continuarea dezbaterilor până la data de 7 noiembrie 2000, când a fost pronunțată prezenta hotărâre, în condițiile în care, potrivit dispozițiilor legale aplicabile, aceasta este cea din urmă zi pentru soluționarea

de către Curtea Constituțională a contestațiilor împotriva înregistrării candidaturilor pentru funcția de Președinte al României.

Pe parcursul soluționării contestației, la solicitarea Curții, candidatul Lucian Orășel a depus la dosar, succesiv, trei declarații scrise personal, completate cu explicații suplimentare prezentate în mod oral Plenului Curții. Prin toate aceste declarații și explicații candidatul a afirmat constant că nu are și nu a avut niciodată cetățenia americană, precum și că a fost doar rezident în Statele Unite ale Americii. În acest sens s-a oferit să prezinte o dovadă pertinentă, eliberată de Oficiul de imigrări și naturalizare al Statului New York, unde este rezident. În consecință, a depus la dosarul Curții un formular emis de oficiul menționat, formular care, potrivit propriei sale declarații, i-a fost transmis prin telefax din Statele Unite ale Americii de soția sa. Examinând acest act, care poartă data de 6 noiembrie 2000, Curtea constată că unica informație ce rezultă din conținutul său este următoarea: „Am efectuat o cercetare completă dacă există dosare/fișe în legătură cu cererea dumneavoastră și nu au fost găsite.” Candidatul nu a anexat însă și cererea prin care s-a solicitat eliberarea acestui act. Așa fiind, Curtea constată că din acest document nu rezultă faptul că domnul Lucian Orășel are sau nu are cetățenia americană.

Candidatul a susținut, de asemenea, că nu a fost niciodată titularul unui pașaport american, ci, în calitate sa de rezident permanent, i s-a eliberat un simplu permis pentru multiple ieșiri și intrări din/în Statele Unite ale Americii. La solicitarea Curții de a prezenta în original sau în copie acel document, candidatul a arătat că urmează să îl obțină de la ambasadă, unde l-a depus după intrarea în țară, pentru ca după aceea să susțină că documentul nu mai există, întrucât pentru fiecare călătorie se eliberează un nou permis. Ulterior a revenit asupra acestei susțineri, arătând că ultima dată când a intrat în România a utilizat un document asemănător pașaportului american, pe care însă există mențiunea „în loc de” pașaport, precum și că, probabil, acesta a fost confundat de organele de control de la frontiera română cu un pașaport propriu-zis. Cu toate acestea, nu a prezentat nici acest document, susținând că, prin intermediul mamei sale adoptive, l-a returnat autorității americane emitente.

În aceste condiții Curtea a trebuit să se adreseze autorităților române competente. Din corespondența purtată cu autoritățile competente din cadrul Ministerului de Interne a rezultat că domnul Lucian Orășel a emigrat cu un pașaport românesc eliberat în anul 1976, având durata de valabilitate de numai 2 ani, iar ulterior, până la data de 6 noiembrie 2000, nu i s-a mai eliberat vreun alt pașaport românesc. De asemenea, a mai rezultat că domnul Lucian Orășel a intrat în România la data de 12 ianuarie 1998 și a ieșit la data de 9 februarie 1998 cu pașaportul

nr. 110072670, eliberat de autoritățile americane, iar apoi, utilizând pașaportul nr. 111841947, eliberat de aceleași autorități, a mai călătorit în România de șase ori, ultima intrare fiind la data de 18 august 2000.

Tot la solicitarea Curții Inspectoratul general al poliției de frontieră din cadrul Ministerului de Interne, Ambasada României la Washington, Consulatul General al României la New York și Consulatul Statelor Unite ale Americii la București au comunicat că pașapoarte americane propriu-zise se eliberează doar cetățenilor Statelor Unite ale Americii. Rezidenților și refugiaților li se eliberează alte tipuri de documente de călătorie, existând deosebiri esențiale față de pașaportul propriu-zis. În acest sens, au fost puse la dispoziție Curții fotocopii de pe diferitele tipuri de documente. S-a mai făcut și precizarea că acele documente se păstrează de către titulari, neexistând obligația restituirii lor. De asemenea, s-a comunicat că pentru a putea intra în România cu un alt document de călătorie internațională decât pașaportul este necesară și viza autorităților române, iar domnul Lucian Orășel niciodată nu a solicitat și nu a obținut o asemenea viză.

Curtea a solicitat Ministerului de Interne și dosarul de repatriere al domnului Lucian Orășel. În cuprinsul acestui dosar, Curtea a constatat că se află declarația autenticată a domnului Lucian Orășel în vederea redobândirii cetățeniei române, în care acesta a precizat expres că este „cetățean american”, iar notarul de stat, în încheierea de autentificare din 11 mai 1994 a declarației, a consemnat că în fața sa s-a prezentat „Orășel Lucian Vasile, cetățean american, domiciliat în 1200 5th Avenue Suite 2 D New York NY 10029 U.S.A., identificat prin pașaport nr. 110072670, eliberat la 6 septembrie 1988 de aut. din U.S.A.”. Curtea observă că acest pașaport este identic aceluia cu care candidatul a călătorit în România în lunile ianuarie și februarie 1998.

Așa fiind, Curtea Constituțională constată că domnul Lucian Orășel deține, pe lângă cetățenia română, și cetățenia Statelor Unite ale Americii. Această împrejurare, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1), raportate la art. 16 alin. (3) din Constituție, constituie o cauză de excludere a posibilității de a fi ales într-o funcție de demnitate publică, civilă sau militară, și de a îndeplini o asemenea funcție, iar potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, „Nu pot candida persoanele care, la data depunerii candidaturii, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 35 din Constituție pentru a fi alese sau care au fost alese anterior, de două ori, ca Președinte al României”.

Față de considerentele de mai sus Curtea constată că sunt întemeiate contestațiile depuse împotriva candidaturii pentru funcția de Președinte al României a domnului Lucian Orășel și de aceea acestea urmează să fie admise, impunându-se anularea înregistrării de către Biroul Electoral Central a acestei candidaturi.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite contestațiile formulate de doamna Veronica Nanu, doamna Veronica Gîndac, domnul Ilie Mircea Rai și domnul Adrian-Alexandru Niculescu și, în consecință, dispune anularea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Lucian Orășel pentru funcția de Președinte al României.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 44
din 7 noiembrie 2000privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu
pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

La data de 7 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, Contestația înregistrată la nr. 382 din 6 noiembrie 2000, formulată de domnul Mircea Cucu, Contestația înregistrată la nr. 381 din 6 noiembrie 2000, formulată de domnul Ion Talău, precum și Contestația înregistrată la nr. 380 din 6 noiembrie 2000, formulată de domnul Nicolae Valerel I. Oghină.

Contestațiile privesc înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000 și formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 390D/2000, nr. 391D/2000 și, respectiv, nr. 392D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În cuprinsul contestației care formează obiectul Dosarului nr. 390D/2000 se susține că domnul Ion Iliescu nu mai are dreptul să candideze la funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000, deoarece a îndeplinit două mandate în această funcție. Totodată se susține că domnul Ion Iliescu se face vinovat de venirea minerilor în București, în zilele de 13–15 iunie 1990, precum și de „primirea de la Moscova a unei aparaturi telefonice speciale ce urma să fie montată la Cotroceni“. Se mai afirmă că domnul Ion Iliescu nu poate fi președinte, deoarece se află într-un proces la Paris, chemat în judecată de domnul Adrian Costea pentru neplata afișelor electorale comandate în campania electorală din anul 1996.

În motivarea contestației ce formează obiectul Dosarului nr. 391D/2000 se susține că domnul Ion Iliescu a condus statul „în perioada decembrie 1989 – noiembrie 1996, timp de 7 ani cu 3 mandate, al treilea ilegal“. În continuare sunt formulate unele considerații de ordin politic, pentru care autorul contestației apreciază că domnul Ion Iliescu nu poate candida la funcția de Președinte al României.

În contestația ce formează obiectul Dosarului nr. 392D/2000 se susține că domnul Ion Iliescu „a îndeplinit două mandate constituționale de Președinte al României și, potrivit prevederilor Constituției, nu mai are vocație pentru un al treilea mandat“.

Deoarece toate contestațiile au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, și se întemeiază pe aceeași prevedere constituțională [art. 81 alin. (4) din Constituție], iar între motivele invocate există o strânsă legătură, Curtea ridică din oficiu problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă, precum și al art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea dosarelor nr. 391D/2000 și nr. 392D/2000 la Dosarul nr. 390D/2000.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază ca fiind tardive toate cele trei contestații, arătând că acestea au fost depuse la data de 6 noiembrie 2000, deși ultima zi de depunere a fost 5 noiembrie 2000, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României. În consecință se solicită respingerea pe acest temei a tuturor contestațiilor.

CURTEA,

analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională constată că este competentă să soluționeze contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României.

Curtea Constituțională reține că, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, „Până la 20 de zile înainte de data alegerilor, candidatul, partidele, formațiunile politice sau cetățenii pot contesta înregistrarea sau neînregistrarea candidaturii. Contestația se depune la Biroul Electoral Central, care o înaintează împreună cu dosarul candidaturii, în termen de 24 de ore, spre soluționare, Curții Constituționale“.

Verificând respectarea de către contestatori a acestor dispoziții legale, Curtea constată că toate cele trei contestații au fost depuse după expirarea termenului legal prevăzut la art. 11 alin. (2) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, întrucât ultima zi de depunere a contestațiilor la Biroul Electoral Central era 5 noiembrie 2000, iar acestea, conform înregistrării la acest birou, au fost depuse la data de 6 noiembrie 2000.

Într-adevăr, data alegerilor pentru Camera Deputaților, Senat și Președintele României a fost stabilită la 26 noiembrie 2000 prin Hotărârea Guvernului nr. 910/2000, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 12 octombrie 2000. În raport cu această dată termenul legal pentru depunerea contestațiilor împotriva înregistrării ori neînregistrării candidaturilor la funcția de Președinte al României a expirat în ziua de 5 noiembrie 2000, la ora 24,00. Acest termen limită este stabilit, de altfel, și prin Hotărârea Guvernului nr. 911/2000 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor prevăzute în Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și în Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României (publicată, de asemenea, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 12 octombrie 2000).

Curtea reține că procedura de desfășurare a alegerilor este de ordine publică. Așa fiind, în această materie nu se poate aplica regula generală din dreptul comun, stabilită prin dispozițiile art. 104 din Codul de procedură civilă, conform căreia „Actele de procedură trimise prin poștă instanțelor judecătorești se socotesc îndeplinite în termen dacă au fost predate recomandat la oficiul poștal înainte de împlinirea lui”. Într-adevăr, dacă această regulă de drept comun

s-ar aplica în procedura electorală, ar determina o stare de incertitudine și imposibilitatea respectării celorlalte termene.

De altfel, textul art. 11 alin. (2) din Legea nr. 69/1992 prevede în mod expres că orice contestație privind înregistrarea sau neînregistrarea candidaturii „[...] se depune la Biroul Electoral Central”. În acest fel nu se exclude posibilitatea expedierii contestației prin poștă sau prin alte căi de comunicare, cu condiția însă ca aceasta să fie primită și înregistrată la Biroul Electoral Central înăuntrul termenului stabilit de lege.

Întrucât termenul prevăzut la art. 11 alin. (2) din Legea nr. 69/1992 este un termen de decădere, Curtea constată că sunt tardiv introduse toate contestațiile (împotriva înregistrării sau neînregistrării candidaturilor la funcția de Președinte al României pentru alegerile programate la 26 noiembrie 2000) depuse la Biroul Electoral Central după data de 5 noiembrie 2000, ora 24,00.

În consecință Curtea urmează să respingă, ca fiind tardiv depuse, contestațiile care constituie obiectul prezentei cauze.

În temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE :

Respinge, ca fiind tardiv depuse la Biroul Electoral Central, contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, contestații formulate de domnii Mircea Cucu, Ion Talău și Nicolae Valerel I. Oghină.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Criteriilor de măsurare, clasificare și marcarea a lemnului în stare brută

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale Acordului european instituind o asocierie între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Criteriile de măsurare, clasificare și marcarea a lemnului în stare brută, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) sunt stabilite în vederea realizării operațiunilor de import-export al lemnului în stare brută, efectuate de România cu statele membre ale

Uniunii Europene, în cadrul căreia acesta se comercializează cu mențiunea „clasificat CEE”.

Art. 2. — (1) Lemnul în stare brută se poate comercializa, cu mențiunea „clasificat CEE”, în cadrul Uniunii Europene numai dacă este măsurat, clasificat și marcat potrivit criteriilor prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin *lemn în stare brută* se înțelege lemnul provenit din fusul arborelui doborât, secționat, fără vârf și curățat de crăci, cu sau fără coajă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Romică Tomescu

București, 9 noiembrie 2000.
Nr. 1.090.

ANEXĂ

CRITERIILE
de măsurare, clasificare și marcarea a lemnului în stare brută
(„clasificat CEE“)

I. MĂSURARE

1.1. Generalități

1.1.1. Măsurarea lemnului în stare brută (denumit în continuare *lemn brut*) se face fie după volum (real sau stivuit), în metri cubi, fie după greutate, în tone.

1.1.2. Se utilizează numai sistemul metric.

1.1.3. Dispozitivele de măsurare vor fi autorizate oficial și vor fi menținute într-o stare bună.

1.2. Lemn lung

1.2.1. Lemnul brut al cărui volum este de obicei exprimat în metri cubi reali se numește *lemn lung*.

1.2.2. Lemnul lung, considerat convențional cu secțiune circulară, se măsoară volumic piesă cu piesă. Lemnul lung cu formă neregulată se măsoară volumic pe porțiuni, prin excluderea formei neregulate.

1.2.3. Volumul unei piese (buștean) se determină în funcție de lungime și de diametru, măsurat cu coajă sau fără coajă. Volumul se calculează cu trei zecimale, utilizându-se tabelele de cubaj.

1.2.4. Rezultatele măsurării diametrelor pieselor se exprimă în centimetri, fără rotunjire. Valorile diametrelor rezultate în urma măsurării buștenilor cu coajă se reduc în mod corespunzător în conformitate cu normele specifice în vigoare.

1.2.5. În situația măsurării buștenilor cu diametre la mijlocul lungimii acestora, până la și inclusiv 19 cm, fără coajă, se folosește în calculul volumului valoarea diametrului orizontal.

În situația măsurării buștenilor cu diametre la mijlocul lungimii acestora, peste și inclusiv 20 cm, fără coajă, se folosește în calculul volumului media aritmetică a două diametre, orizontal și vertical, pe cât posibil cu valori extreme.

În situația în care mijlocul lungimii buștenilor se află într-o zonă neregulată sau de inserție a crăcilor, valoarea diametrului ce se utilizează în calculul volumului se obține ca medie a rezultatelor măsurărilor făcute de o parte și de alta, la distanță egală de mijlocul bușteanului.

1.2.6. Rezultatul măsurării lungimii pieselor se exprimă în decimetri, fără rotunjire. Pentru lemnul lung cu un diametru mediu de până la 20 cm inclusiv, fără coajă, lungimea pieselor se exprimă în metri, fără rotunjire.

Dacă tăieturile sunt în unghi, lungimea se măsoară din centrul tăieturii acestora (secțiunilor).

1.3. Lemnul stivuit în metri cubi

1.3.1. Lemnul brut al cărui volum este exprimat în mod obișnuit în metri cubi stivuiți se numește *lemn stivuit în metri cubi*.

1.3.2. Lemnul stivuit în metri cubi va avea o supramăsură în înălțime de cel puțin 3%.

II. CLASIFICARE

2.1. Generalități

2.1.1. Lemnul brut se clasifică:

- (i) după specie sau grupe de specii și după denumirea comună;
- (ii) după dimensiuni;
- (iii) după calitate.

2.2. Clasificarea după dimensiuni

2.2.1. Pentru măsurarea diametrelor și a lungimilor buștenilor, în scopul clasificării acestora, se aplică prevederile pct. 1.2.4, 1.2.5 și 1.2.6.

2.2.2. Clasificarea dimensională a buștenilor se face, indiferent de lungimea acestora, în funcție de diametrul mediu, fără coajă, utilizându-se următoarele clase de diametre:

Clase de diametre

L 0	până la 10 cm
L 1a)	10—14 cm
L 1b)	15—19 cm
L 2a)	20—24 cm
L 2b)	25—29 cm
L 3a)	30—34 cm
L 3b)	35—39 cm
L 4	40—49 cm
L 5	50—59 cm
L 6	peste 60 cm

2.2.3. Se pot forma alte clase după L 6, menținându-se totuși aceeași gradare. Subdiviziunile a) și b) pot fi restrânse sau extinse la toate clasele.

2.2.4. Lemnul lung se clasifică după lungimea minimă și diametrul minim la capătul subțire al buștenilor, fără coajă, utilizându-se următoarele clase:

Clase de lungimi minime cu diametre minime la capătul subtire:

H 1	8 m	10 cm
H 2	10 m	12 cm
H 3	14 m	14 cm
H 4	16 m	17 cm
H 5	18 m	22 cm
H 6	18 m	30 cm

2.2.5. Sortimentele de lemn lung (stâlpi, prăjini, bile, manele și altele) se clasifică în funcție de diametrul măsurat cu coajă la distanța de 1,00 m de la capătul subtire al piesei, astfel:

Clasa:

P 1	până la 6 cm inclusiv
P 2	7—13 cm
P 3	peste 14 cm inclusiv

2.2.6. Lemnul stivuit în metri cubi se clasifică în funcție de diametrul măsurat, cu coajă, la capătul subtire, astfel:

Clasa:

S 1	— lemn rotund cu diametre între 3 și 6 cm inclusiv
S 2	— lemn rotund cu diametre între 7 și 13 cm inclusiv
S 3	— lemn rotund cu diametre peste 14 cm inclusiv

În situația în care lemnul stivuit este fără coajă, valorile diametrelor de mai sus se reduc cu 1 cm.

2.3. Clasificarea după calitate

2.3.1. Clasificarea după calitate are în vedere următoarele criterii:

a) curbura: se exprimă în cm/m, rotunjindu-se în sus sau în jos (de exemplu: 2,2 ⇒ 2; 2,6 ⇒ 3), și reprezintă raportul abaterii (devierii) de la axa longitudinală a lemnului în raport cu linia dreaptă și lungimea porțiunii curbate;

b) fibra răsucită: se măsoară prin determinarea distanței dintre direcția fibrelor (răsucite) și paralela la axa lemnului. Se exprimă în cm/m;

c) conicitatea anormală: reprezintă raportul dintre diferența valorilor diametrelor măsurate la cele două extremități ale piesei de lemn și distanța dintre extremități. Se exprimă în cm/m;

d) nodurile: sunt părți de crengi, înglobate în masa lemnului, cu structură diferită de aceasta, și pot fi la vedere sau ascunse. Acestea pot fi sănătoase, vicioase sau putrede. Mărimea nodurilor se determină prin distanța dintre cele două tangente la conturul nodului, paralelă cu axa longitudinală a piesei de lemn, și se exprimă în mm;

e) nodurile concrecscute, gălme;

f) inima excentrică;

g) lemnul de reacțiune: poate fi lemnul tensionat în cazul foioaselor și lemnul de compresiune în cazul rășinoaselor;

h) neregularitățile conturului;

i) crăpăturile (rului, cvadranuri, gelivuri etc.);

j) lemnul derivat din arbori uscați și defectele datorate uscării naturale;

k) decolorarea;

l) alte defecte (cauzate de microorganisme și insecte dăunătoare etc.)

III. MARCARE

Clasele de identificare care corespund clasificării după calitate sunt:

Clasa A/CEE — lemnul sănătos, cu calități specifice superioare, fără defecte sau având defecte de așa natură încât nu se limitează utilizarea sa;

Clasa B/CEE — lemnul de calitate standard, incluzând lemnul într-un stadiu incipient de uscare pe picior, având într-un quantum nesemnificativ următoarele categorii de defecte: curbura, fibră răsucită, conicitate, noduri, excentricitate, neregularități ale conturului sau alte defecte izolate;

Clasa C/CEE — lemnul care din cauza defectelor nu poate fi clasificat nici în clasa A/CEE, nici în clasa B/CEE, dar care totuși are o astfel de calitate încât poate fi utilizat în industrializare.

Lemnul lung din clasele A/CEE și C/CEE trebuie să aibă marcată clasa de identificare cu vopsea care nu se șterge. Marcarea nu este necesară pentru lemnul lung din clasa B/CEE.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro